

Vodnik omolknil. Ali Vodnik mu je za eno nemško en koš slovenskih povedal. Nemškutarček osramoten vtihne. Vodnik pa mu prijazno tale podúk da: Kdor hodi okoli slovensine kakor mačka okoli vroče kaše, naj nikakor tje v en dan ne zabavlja. „Slovenski jezik je sam na sebi bogat; le ljudje so revni na besedah, zato kér premalo spomina imajo na tó, česar jih je mati učila.“ —

Novičar iz Ljubljane.

Na binkoštni pondelj je oznanil feldmaršal grof Turn iz Mestre po telegrafu v Ljubljano tóle: „Malgêro (nar močnejši terdnjavo pred Benetkami) je sovražnik 27. t. m. zapustil in naša armada jo je obsédla.“ To je imenitna novica, po kateri se zna soditi, de se zdej tudi Benetke bojo mógle kmalo podvreči, in de bo na našim Laškim konec vojske. — Pravijo, de bojo tukajšnje 4 kompanije krajnskiga regimenta, iz novincov nabrane, kmalo iz Ljubljane v Ptuj (Pettau) proti Ogerskim odrinile. — Unidan je bila v Ljubljanskim gledišu nemška komedija „die stumme Kroatin“; polovico dohodkov je vodja namenil za v vojskah ranjene vojake krajnskiga regimenta — pa žalibog! dohodki so bili silno pičili. V Dunajskih listih berêmo pogostoma pritožbo zoper takó imenovane „Gutgesinnte“, de so le z ustmi, pa ne v djANJI „Gutgesinnte“ — to bi tudi od marsikteriga naših rêci zamôgli. Le v djANJI se pokaže sercé, ne pa v jalovih besedah! — Pretečeni teden je bila prva séja novo izvoljeniga odbora slovenskiga društva po tem, ko je literarno postalo. Zraven Dr. Bleiweisa, zopet izvoljeniga družbniga vodja, so bili pričijoči novo izvoljeni odborniki: (po abecednim redu) gosp. Matevž Cigale, vrednik Slovenje, gosp. baron Dragotin Codelli, svetovavec pri c. k. deželni in mestni sodnji, gosp. Dragotin Dežman, učenik kmetijstva v slovenskim jeziku, gosp. Janez Hladnik, vrednik nemškiga Ljubljanskiga časopisa, gosp. Miha Kastelic, vradnik Ljubljanske c. k. licealne bukvarnice, gosp. Miha Lavrič, vradnik pri c. k. deželni in mestni sodnji, gosp. Dr. Ernst žl. Lehman, učenik pravdoslovja v slovenskim jeziku, gosp. Anton Mažgon, kriminal-aktvar pri c. k. deželni in mestni sodnji, gosp. Blaže Potočnik, fajmošter v Šent Vidu poleg Ljubljane. Določen je bil v ti seji nar poprej opravljeni red, in povedniki (referenti) posamesnih razdelkov so bili izvoljeni za vodstvo dél v besedniku, za mnoge zadeve v družbini bravnici, za umetniške in gledišne rêci, za družbino računstvo i. t. d. S posebnim veseljem je bilo oznanilo nekiga častitiga rodoljuba sprejeto, po katerim imamo od njega izvirne domorodne igre (vaterländisches Originaldrama) pričakovati. Le škoda, de nekterih naših izverstnih gosp. igravcov zdej v Ljubljani ni, de bi móгло slovensko društvo spet kakšno domočo igro v gledišu napraviti.

Novičar iz mnogih krajev.

Naš Cesar, ki so se 20. t. mesca v Varšovo podali, Rusovskiga cara obiskat, so prišli 25. t. mesca spet na Dunaj nazaj. — Cesar Ferdinand s Svojo gospó so zapustili Prago in so se v Inspruk na Tiroljsko podali, kjer bodo čez poletje ostali. Na celim potu sta imela priložnost se prepričati, kakó serčno ju ljudstvo ljubi. — Vojska na Laškim bo kmalo dokončana, kér je naša armada Malgêro premagala. — Ko je naša armada Papeževo mesto Bologno premagala, je dobil Radecki v znamenje podložnosti mestne ključe, ktere je berž Papežu v Gaeto poslal, kjer sv. oče še zmirej prebivajo in konca puntarij v svojih deželah pričakujejo. Ne vé se še, kdaj bo tam konec punta —

zató kér po nar novejših prigodkih v deržavnim zboru v Parizu se še ne vé, kakó se bojo Francozje prihodnjič na Laškim obnašali. Oči celiga sveta so zdej na Francozko obrnjene, kjer bojo kmalo volitve novih poslancov za deržavni zbor dokončane. Na tem zboru bo vse ležeče: ali se bo svet pomiril, ali pa, česar nas Bog obvari! se bo vesolna Evropejska vojska vnêla. Čudne rêci se zdej godijo po svetu; komej mislimo, de bo konec zmešnjav, pa na drugim kraji nove zmešnjave vstanejo. Ko je bilo Laško vmirjeno, smo želeli, de bi bil na Ogerskim konec vojske, — in komej se je upati smêlo, de bo s pomočjo Rusov na Ogerskim mir, so se vnêle nove prekucije na Nemškim, — zdej pa iz Francozkiga nar večí prekucija žuga, ako tista stranka k moči pride, ki jo rudeče republikanarje imenujejo, kterih cilj in konec je le vojska in preli-vanje kerví. Bog nam daj mir! — V Frankobrodu gré zbor zlo sak-sebi. Tudi nadvojvoda Janez se že na pot napravlja in je že več vóz svojiga hišniga orodja odpeljati ukazal. — Vsaki dan pričakujemo novíce iz Ogerskiga, de je avstrijska armada združena z Rusovsko čez Madžarsko planila, ktera se pa veliki bitvi vmikuje. Naša armada se je začêla od vsih strani naprej pomikovati in, berž ko ne, bo pred Komorano velika vojska. General Dembinski se pripravlja, če mu bo moč, v Galicijo planiti. Kolera se je na Ogerskim začêla, in kakor Košut vse, tedej tudi to bolezin v svoj prid obrača ter pravi, de je cesarska armada to šibo božjo na Ogersko prinêsla, zatorej naj se vsak ogibuje kužnih ptujih vojakov! Današnje Dunajske Novíce prinesó nepričakovano novico, de je Ogerska armada po trikratim napadu Budinsko terdnjavo (Festung Ofen) 21. dan t. mesca v svojo oblast dobila in de so Madžari sploh vse oficirje hrovaškiga in graničarskiga regimenta, ki so v terdnjavi bili, pomorili. Vodja terdnjave, general Henci je dobil tri nevarne rane. Mažarov je padlo 250 móž in 40 oficirjev. Madžarski general Görgej je s 30,000 vojakí okoli Bude. — Iz Londona pišejo, de je nek zidár John Hamilton na Angležko kraljico Viktorjo vstrelil, ravno ko se je na dan njeniga godú z otroci skoz neki vert peljala — pa se ji ni nič hudiga zgodilo. Hudodelca so berž zgrabili — pa pri preiskanju pištole so se prepričali, de ni bila nabasana in de je on le zató na kraljico vstrelil, de bi ga zapêrli in v ječi redili, kér — sicer nima nič živeti!!

Zahvala.

Častitima rodoljubama, gosp. tehantu Jožefu Burgerju v Šmartnu pri Litli, in gosp. fajmoštru Jerneju Medvedu v Koprivniku se práv lepo zahvalimo za unidan poslano pripomočke za slov. besednik. Sicer pa častitima gospodama še naznamimo, de so dosihmal čerke A, B, C, nemško-slovenskiga dela dokončane, de te tri čerke znesejo več sto pôl rokopisa, in de jih naši pridni gosp. pretresovavci po deželi še zlo pomnožujejo, takó de bo besednik silno obširin in bogat. Z natisam se tudi društvo, kakor Vi častiti gosp. tehant svetjete, ne misli prenaglití, kér je še veliko knjig preberati, v kterih še marsiktera dobra beseda tiči. — V Ljubljani nas sicer nekteri gospodje zlo naganjajo, in se že čudijo, de že besednika ni za kakih 40 krajev v bukvarnicah na prodaj — tode téh gospodov ne poslušamo, ki mislijo, de je slov. društvo njih tlačan, čez ktero zahvaljajo, kodar koli morejo, za tó nej bo pa dobro, de bi jim stréglo!

Prošnja.

Dobro bi bilo, ko bi kak rodoljub hotel vse tečaje Novíc, kak drug pa Slovenijo, kak drug Drobince, še kteri bogate poezije Koseskiga i. t. d. pregledati, in vse dobre pa manj znane besede (po nemško-slovensko) izpisati in jih nam za besednik poslati. Ta pripomoč bi naše delo zlo ponaglila in pomnožila. Tedej prosimo, de bi se hotli nekteri rodoljubi tega dela lotiti, nam pa to tudi na znanje dati, de potem óčitno oznamimo, de se ne bosta morebiti dva delavca eniga dela lotila.

Slov. društvo v Ljubljani.